

ORKUN

BÜTÜN TÜRKLER BİR ORDU

İÇİNDEKİLER

Türkiyenin Yeniden Kurulması	ATSIZ
Ziya Gök Alp	MESUT ÇETİNCELİK
Kore'ye Doğru (Şiir)	MUTENA SARAN
1944-1945 Irkçılık Turancılık Davası	***
Gemici Türküsü	YENER ÇAKI
Orkundan Sesler	***
Komünistlik ve Yalancılık	NEJDET SANÇAR
Taassup	KAZGANOĞLU
Türkelerin Köy ve Kasabaları: 4. Çamlık Köyü	ORHAN YASAKCI
Radyoda İngilizce Dersleri	İHSAN CEMÂLİ
Biz Böyle İstiyoruz	REFET KÖRÜKLÜ
Kore'den Türk Sesleniyor (Şiir)	MEHMET ÇAKIRTAS
Hasret Destanı (Şiir)	MEHMET BOZKURT
Dur, Fırat! (Şiir)	M. GÖK ALP
Geliriz (Şiir)	ŞAHİN NURİ MUĞULKOÇ
Ülküdaşlarla Başbaşa	***

8.

SAYI

24 - Kasım - 1950

FİAT I

25

KURUŞ

HASRET DESTANI

Sustu bülbül güller soldu
Gönüllere keder doldu
Bizim eller nice oldu

Ozan ağlar kopuz inler
Nerde kaldı o şen günler

Ordum vardı kuş misali
Yarış etse geçer yeli
Andırırdu coşkun seli

Ozan ağlar kopuz inler
Nerde kaldı o şen günler

Ovam vardı yeşil, yeşil
Derelerim çağıl, çağıl
Dağlarımda vardı sümbül

Ozan ağlar kopuz inler
Nerde kaldı o şen günler

Duyulmuyor kavak sesi
Silinmiyor gönül pası
Hiç kimsenin yok neşesi

Ozan ağlar kopuz inler
Nerde kaldı o şen günler

Koyun ağlar kuzum nerde
Aşık ağlar sazım nerde
Anne ağlar kızım nerde

Ozan ağlar kopuz inler
Nerde kaldı o şen günler

Gülmez oldu Turan kızı
Gönlünde bir derin sızı
Çok özledi ayyıldızı

Ozan ağlar kopuz inler
Nerde kaldı o şen günler

Aşık Mehmet kır sazını
Kara yazmış hak yazını
Kum kapladı denizini

Ozan ağlar kopuz inler
Nerde kaldı o şen günler

3-2-944 Edirneli Aşk

Mehmet Bozkurt

DUR, FIRAT!

Sıcak buhurlarımı kattığımdan beridir
Ruhumun alev alev tüten buharlarına,
Bendeki iç yangınlar bir ölüm mahşeridir;
Uzak yerlerde geçen tatlı baharlarına..

Nedir bu bucak bucak kaçışların uzağa,
Korkutuyor mu Ağrı, Sübhanın kayaları?
Onlar ki birer gelin, başlarında yaşmağı,
Onlarda geçirmek var-bir ömür-rüyaları.

Akışında kıvraklık, gümüş gibi kaypaklık;
Akıncı atı gibi şahlanmış, mağrur Fırat!
Akıp gitme uzağa çala çala bin ıslık
Sana diyeceğim var eğlen Fırat, dur, Fırat :

Kattım buharlarımı rûhumun buharına,
Yayılırken kokular vadilerinden gül gül.
Uzanıp gitme Fırat ellerin diyarına
Madem içimden doğdun, gene içime dökül!

Şabanoğlu M. Gökalp
Kadınca. 5 - IX - 1950

GELİRİZ

—Orkun'un ikinci sayısında çıkar
Duyan Gelsin şiirine cevaptır.

Açılan şerefli bayrak altına
«Canımızı hiçe sayar» geliriz :
Bir yığın kor gibi Türklük aşkı
Bağrımızda dolu duyar geliriz!

Atasının kanı miras oğluna
Lâıyk mı kapansın kılıcı kına?
Kutlu dâvamızın şanlı yoluna
Başımızı kurban koyar geliriz!..

Bir an bile düşünmeden, dalmadan
Dağ burcuna gün ışığı çalmadan,
Çarık giyinmeden azık almadan
Deli rüzgârlarla eser geliriz...

Er, ülküde bunlar hayatın tadın,
Serhat boylarında alır muradın;
Dâvamızın bayraktarı KÜRŞAD'ın
Ordusuna adsız nefer geliriz!..

1950

Behram Köyünden
Şahin Nuri Muğulkoc

Başyazarı : **ATSIZ**
Sahibi ve Neşriyat
Müdürü
İSMET TÜMTÜRK
P. K. 1818
Galata, İstanbul

ORKUN

Haftalık Türkçü Dergi

ABONE :

Yıllık : 8 lira
6 aylık : 4 lira
Yurt dışı :
Yıllık : 12 lira

24 Kasım 1950

Cuma Günleri Çıkar

8. Sayı

Türkiyenin Yeniden Kurulması

Yazan : **ATSIZ**

Bu memleket «A» dan «Z» ye kadar bozuktur. Bu korkunç hakikatı diktatörlük rejiminin başbakanlarından Refik Saydam söylemişti. İtiraftan sonraki yıllarda süregelen keyfi, keyfi olduğu kadar zekâdan mahrum, zekâdan mahrumiyeti nisbetinde hâinâne idare Türkiyeyi inkıraz uçurumunun kıyısına kadar getirdi. Artık Türkiye bugünkü durumu ile topyekûn kalkındırılmıyacak bir hale gelmiştir. Adnan Menderes'in iyi niyetinden ve enerjisinden emin olmakla beraber bu büyük işin üstesinden gelmenin çok zor olacağına kaniiz.

Sefaletin doğurduğu veremden her yıl 40.000 kişi ölürken, millî savunma parasından çalan askeri ve sivil şahıslar gazetelere geçerken, rüşvet alan polisler mahkemeye sevk edilirken, öz kızlarının iffetine taarruz eden babalar mevcutken, şehir sokaklarında evli kadınlara saldıran ahlâksızların sonu gelmezken, resmi dairelerde hâlâ tavsiye ile iş görülürken, bir yığın işe yaramaz memur devlet bütçesine yük olurken, medenî Türk milletinin hâlâ mazbut bir imlâsı yokken, Halk Partisinin yadigarı olan ve her yere sızmış bulunan komünistler bir türlü sökülüp atılamazken, Kozmopolit - Mason - Yahudi - Komünist yuvası haline gelen üniversitede tamamiyle keyfi bir profesörler diktatörlüğü hüküm sürerken, lüks ve fuhuş eşyası için dışarıya milyonlarca liralık döviz giderken, gayrimeşru kazançların hesabı bir türlü sorulmaz ve yabancı bankalarda millettten alınan paralar yatarken, yüz binlerce topraksız köylü, on binlerce sefil işçi ümitsiz bir halde yaşarken Adnan Menderesin sırf şahsî gayretiyle bu derde deva bulmasını beklemek yersiz olur.

Türkiyede devlet teşkilâtı bugün çatısı, duvarları, iskeleti çürümüş; kiremitleri kırık, sıvaları dökülmüş, cam ve çerçevesiz bir eve benzemektedir. Yalnız temelleri sağlamdır. Onu 1040 yılında Çağrı Beğle Tuğrul Beğ çok sağlam atmışlardır. Bugün bu yapının bugünkü durumu ile onarılmasına imkân yoktur. Bunu yıkıp o sağlam temellerin üstüne yeniden kurmak lâzımdır.

Nasıl mı? Gelecek sayılarımızda çok kısa ifadelerle anlatmaya çalışacağız.

A t s i z

ZİYA GÖK ALP

(1875—1924)

Yazan : MESUT ÇETİNCİLİK

Ziya Gök Alp;1875 tarihinde Diyarbakır'ın Melik Ahmet mahallesinde doğdu. Bilgin, şair ve filozof Ziya Gök Alp Türkçülük cereyanının başında gelen büyük bir şahsiyettir. Asıl adı Mehmet Ziya'dır. Gök Alp adı Genç Kalemler mecmuasında çıkan Altın Destan şiirinden dolayı Ali Canip bey tarafından verilmiştir. Dedesi Çermik ileri gelenlerinden Hacı Ali Ağa, babası Diyarbakır vilâyeti Evrak Müdürü Diyarbakırlı Mehmet Tefik efendidir.

Ziya Gök Alp'e ilk vatan ve ülkü fikrini babası verdi. Babası ona daima Namık Kemal'i göstererek (işte sen de bu adamın izinden giderek onun gibi vatanperver ve onun kadar hürriyetperver olmalısın) derdi. Fakat ne yazık ki Ziya Gök Alp daha Askeri Rüştiyeyi bitirmeden bu kültürlü ve vatanperver baba öldü. Askeri Rüştiyeyi bitirdikten sonra bir müddet Mülkiye idadisine devam etti ve kendi kendine Fransızca öğrendi. Bu arada din bilginlerinden olan amcası Hâşip efendiden de Arapça Farsça dersleri alarak tasavvuf tarihine ve İslâm felsefesine dair incelemelerde bulundu. Fakat o bunu yeter bulmuyor İstanbula giderek tahsilini ilerletmek istiyordu. Bir yandan İstanbula gitmek imkânını bulamayışı, diğer yandan memlekette keyfe bağlı idare ve baskının da arttığını gören bu içli genç hayatından dahi soğudu ve bir gün intihara teşebbüs etti tabanca ile beynine sıktığı kurşun alın kemiğini yararak beyninin iki yarım küresi arasında kaldı.

Bir Rus operatörü tarafından yapılan zor ameliyat sonunda ilerde büyük bir dâhi olacak olan bu genç kurtuldu. O, bu intihar vakasından sonra kendisini tamamen okumaya bıraktı. Kardeşi Nihat beyle yıllardan beri özlediği İstanbula gelerek parasız ve yatılı olduğu için

Baytar mektebine girdi. Son sınıfta iken politikayla ve hürriyet fikirleri ile fazla uğraşması suç sayılarak Taşkışlaya hapsedildi. On ay sonra kalebentlik cezasıyla Diyarbakıra gönderdiler. 1899 dan 1908 e kadar burada okumakla ve etrafındakilere telkin yapmakla uğraştı. 1908 de Meşrutiyet İnkılâbı ilân edilince İttihat ve Terakki Cemiyeti Diyarbakırda bir şube açtı. Ziya Gök Alp bu cemiyetin salonuna gençleri topluyor onlara konferanslar veriyor. istipdadın fenalıklarını Meşrutiyet'i getireceği faydaları anlatıyordu. Veli Necdet beyle beraber Dicle adlı bir gazete çıkardı, bu gazetede şâf Türkçe manzumeler yazıyor köylü şiirlerinde köylülere din esaslarını yeni fikirlerle anlatıyordu. Amcasının vasiyeti üzerine amcasının kızı Cevriye ile evlendi. On dan Sedat adında bir oğlu ile Seniha, Hürriyet ve Türkân adında üç kızı oldu. Amcasından oldukça önemli bir servet kalmıştı, fakat o bu serveti Diyarbakır'daki sürgünleri beslemek uğrunda tüketti. Bir aralık İstanbula gitti. İttihat ve Terakki

KORE-YE DOĞRU

Bir bayrak gidiyor, Koreye doğru,
Yolverin denizler, yolverin dağlar.
Bir bayrak gidiyor Koreye doğru,
Ardında milyonlar, sonsuz dualar!..

Bir bayrak gidiyor, dörtbin beşyüzle,
Anafartaların eşsiz torunu.
Dönecekler yine, aynı ak yüzle,
Gösterdikten sonra. Türk onurunu!..

Bir bayrak gidiyor, Mehmet elinde,
Kat'i neticesinin, müjdecileri.
Görülmeğe değer, o, harp yerinde,
Yapıyor sulh için, Türk bu seferi!..

Bir bayrak gidiyor, günlerce yola.
Yol verin tarihin, kendi geliyor!
Bu gelenler harpte vermez hiç mola,
Mehmet'in süngüsü, işte sulh diyor!..

Dörtbin beş yüz kişi, Kore yolunda,
Bir zafer destanı, yazmak uğrunda.
Yaşıyor Ay, yıldız, onun kolunda,
Bir kuzu yedirmez, Mehmet bir kurda!..

Yolverin şerefli, şanlı Türk eri,
Yine tarih için, yaprak açıyor!..
Şimdi bir hayalden, parmak ileri,
Hedefiniz artık - Kore dir diyor!..

Yolverin Mehmet'e ehlidir onun,
Ona bu hususta her şeyi sorun.
Sade bir selamın, söyleyin yare.
Hürriyetin senin, müjde ey kore!

Mutena Saran

Cemiyetinde çalıştı bir müddet sonra İlk Tefrisat Müfettişliği vazifesiyle memleketine döndü, 1909 senesinde İttihat ve Terakki Cemiyeti

tinin Selânik merkezinin dâveti üzerine Selâniğe gitti ve umumî merkez azası sıfatıyla çalıştı. İttihat ve Terakki mektebine felsefe hocası tâyin edildi. Türk mekteplerine içtimaiyat dersleri adındaki dersi ilk sokan Ziya Gök Alp'tir. 1919 yılında Selânikte (dilde Türkçülük) gayesiyle çıkan Genç Kalemler mecmuasında Ziya Gök Alp'in Türkçülüğe ait ilk yazıları (Gökalp), (Demirtaş), (Tevfik Sedat) gibi takma imzalarla çıktı. Orada da karakteri kuvvetli ülkücü bir fikir adamı olarak tanındı. Cemiyetin genel merkezi ile birlikte İstanbulla geldikten sonra bir yandan Darülfünunda içtimaiyat dersleri veriyor ve Türk Ocağında çalışıyor diğer yandan Türk Yurdu, Halka Doğru gibi mecmualarla birçok gazetelere toplusal ilmi ve Türkçülüğe ait yazılar yazıyordu. Cihan harbinde 12 Temmuz 1917 de Yeni Mecmuayı kurdu. Bu mecmua Ziya Gök Alp'in en kıymetli yazılarıyla doludur. Bu mecmuayı kurmasındaki gaye Türk milletine milliyet aşk ve heyecanını aşılamaktı, bu mecmua aynı zamanında İttihat ve Terakki Cemiyetinin himayesinde çıkıyordu.

O, nazırlık gibi en yüksek mevkilere bile önem vermiyor Yeni Mecmua ve Darülfünunda çalışmayı her şeyden üstün tutuyordu. 1918 de İstanbul işgal edildikten bir müddet sonra birçok Türk münevverleri ve devlet adamlarıyla birlikte Ziya Gök Alp'ide Maltaya sürdüler. 1922 yılına kadar Maltada kaldı. Maltada boş zamanlarını sosyolojiye ait incelemelerle, ve etrafını çeviren dostlarına bütün münevver tanıdıklarına iman aşıyordu. Malta esaretinden sonra İnebolu yoluyla Diyarbakıra gitti. Milli mücadele zamanında (Küçük Mecmua) adlı mecmuasında kendi elinden çıkan bütün yazılarında yine milliyet ve memleket idealini yaydı. 1923 te Maarif Vekâleti Telif ve Tercüme Reisi olarak Ankaraya geldi. İkinci seçim devresinde Diyarbakır milletvekili oldu. Böylece

lece Ziya Gök Alp hem siyasi hem de ilmi alanda çalışma imkânını tekrar elde etmiş oluyordu. Doğru Yol adında bir broşür yazdı, bu broşürde Türk İnkılâbına temel olan birçok ilkeleri ortaya koydu. Ankarada bir İçtimai İlimler Fakültesi kurulmasına da çalıştı fakat muvafak olamadı.

1924 yılının başlarında Ziya Gök Alp'in gençliğinden beri çektiği miğde ağrısı azdı ve aynı senenin Ağustos ayında İstanbulda Fransız hastanesine yatırıldı. Atatürk bu büyük adamın tedavisi için gerekli her şeyin yapılması icap ediyorsa tedavisi için Avrupaya dahi gönderilmesini söyledi. Fakat doktorlar onu kurtaracaklarını ümit ediyorlardı. O, doktorların bütün ısrarlarına rağmen hasta halinde bile boş durmuyor bir yandan gazetelere Felsefi sohbetler yazarken diğer yandan da (Türk Medeniyeti Tarihi) adlı eserini hazırlıyordu. Onun bu çalışmasına mâni olmak isteyenlere şu cevabı veriyordu: — Vaktim az ölüm yaklaşıyor.

Doktorların kuvvetli kanaatine rağmen Ziya Gök Alp kurtulamadı ve 1924 yılı Ekim ayında gözlerini hayata yumdu. Öldüğü zaman 49 yaşında idi. Ölümü bütün Türk yurdunda büyük bir keder uyandırdı. İstanbul halkı bu büyük ölüye lâyık ve muazzam bir cenaze töreni yaptı. Cenazesi Sultan Mahmut türbesine gömüldü. Yahya Kemal Beyatlı'nın 1924 yılında Türk Yurdu mecmuasında çıkan yazısından şu parçayı buraya koymadan kendimi alamıyorum.

(Ziya beyi kaybettik; hem de öyle bir zamanda kaybettik ki kaybettığımız başın cevherini horas zümresi bile hakiki bir şuurla anılamadı. Ziya beyin bir radyum olan dimağı söndüğü günden beri vatandaki ilimde karanlık vardır). İşte bu parçadan da anlaşıldığı üzere Ziya Gök Alp ölümüyle, yerinde büyük bir boşluk bırakmıştır. Çünkü o memleketin kendine en çok muhtaç olduğu bir zamanda ayrıldı.

MESUT ÇETİNCİLİK

DİKKAT! MÜCADELE DEVAM EDİYOR.

Milliyetçi Üniversite gençliğinin komünizme karşı açtığı mücadelenin bayrağı **KOMÜNİZME KARŞI MÜCADELE** dergisinin 8. sayısı çıkmıştır.

Her sayı biraz daha kuvvetlenen bu milliyetçi derginin son sayısı ilmi otoritelerin cidden mükemmel yazılarıyla son yılların karanlık kalmış mevzularını aydınlatmaktadır.

Menfur hedefe karşı milliyetçi Türk aydınlarını bir safta toplayan bu gazeteyi bir kere daha ehemmiyetle tavsiye ederiz.

1944-1945

IRKÇILIK ~ TURANCILIK ~ DAVASI

V

Devşirme vezirlerin Türk düşmanlığı ve ihaneti :

Osmanlı tarihinin bir bakıma göre anormal gelişmesi sonunda iktidarı Türklerle paylaşan Devşirmeler, şimdiye kadar, devlete birinci derecede hizmet etmiş şahsiyetler sayılıyordu. Osmanlı tarihlerinden çoğunun kısa olması, vukuatın derinliklerine girmemesi yüzünden hâdiselerin iç yüzünü görmek her zaman kabil olmamaktadır. Bundan başka Devşirme vezirlere yaranmak ve Türklük suurundan mahrum olmak da hâdiselerin gerçek gidişini karanlık bırakmakta rol oynamaktadır.

Zamanla batı kaynaklarının bize de malûm olması, arşivdeki vesikaların incelenmesi, klâsik telâkkilerden kurtularak yapılan araştırmalar, Devşirme vezirler hakkında yeni ufuklar açmakta ve bunların hakiki hüviyetini ortaya koymaktadır. Devşirme vezirlerin çoğu bu devlete canla başla hizmet etmiş değil, yalnız kendi ikballeri için çalışmış, bazen Türk ırkına bilerek kötülük etmiş şahsî menfaat kaygısı ile devlete ihanetten çekinmemiş kimselerdir. Bazıları bol bol Türk kanı akıtmıştır.

Bu Türk düşmanlarının birincisi 1466-1469 arasında büyük vezirlik eden Rum Mehmet Paşadır. Bu Rum dönmesi 1469 da Fatih Sultan Mehmet tarafından Karaman Beğliğinin son parçalarını da alıp Osmanlı devletine katmak üzere bir ordu ile gönderildiği zaman Karaman şehrinde yapmadığı kıyııcılık bırakmadı ve şehrin camilerini ve diğer anıtlarını yakıp yıktı. Fazla olarak ırz düşmanlığı da yaptı. Fakat Silifke üzerine yürürken Varsak oymağına yenilerek kaçtığı için Fatih tarafından büyük vezirlikten azlolundu.

Eski Osmanlı tarihlerinden bir çoğu Rum Mehmet Paşanın, sırf Bizansın öcünü almak için Türklere kötülük ettiğini ısrarla yazmıştır.

İki defa büyük vezirlik edip «Veli» (yani evliya) lâkabı ile anılan Ferman Mahmut Paşanın da Fatih'in oğullarından birini zehirlediği için idam olunduğu (1474 de) hakkında bir söylenti vardır.

Gedik Ahmet Paşa ise, Fatih'in ölümü sırasında, Türk ırkından gelen büyük vezirlerin en ulularından biri olan ve devletin teşkilâtlanmasında mühim rolü bulunan Karamanlı Nişancı Mehmet Paşanın öldürülmesi için Devşirme yenicileri kışkırtmış ve o değerli adamın ölümüne sebep olmakla memlekete büyük fenalık yapmıştır. Yine Türk vezirlerinden Kara Mustafa Paşanın da ölümüne sebep olan ve Anadolu'daki Türk halkına hemen hemen Rum Mehmet Paşa derecesinde zulüm yapan bu adam, yenicileri ocağını kullanarak padişaha bile kafa tutmuş ve emirlerini dinlememek cür'etini gösterdiği için nihayet idam olunmuştur.

Kanunî Sultan Süleymanın büyük vezirlerinden olan Frenk İbrahim Paşa (1523-1536) çok uzun süren vezirliği sırasında Kanunî'nin sevgi ve güvenini kazanmış, fakat belki bütün tarih boyunca görülmedik derecede rezilâne dalkavukluk yapmaktan geri kalmamıştır. Bu alçak İtalyan dönmesi (Rum veya Hırvat olduğu da söylenir) Kanunî'nin ayaklarını yıkayarak o suyu içecek ka-

dar misilsiz bir dalkavuk olduğu halde padişah'tan aldığı kudreti yine onun aleyhine kullanmaktan çekinmemiş, hattâ Viyana kuşatması, eski dinine sadık kalan bu Frenk yüzünden başarısızlıkla bitmiştir. İbrahim'in saltanata göz diktiği hakkında bile bir takım

GEMİCİ TÜRKÜSÜ

Meskenimiz,
Mavi deniz.
Sevgilimiz su...

Kaptanımız;
Hem anamız,
Hem babamız bu.

Ailemiz,
Sevgilimiz
Hep yanımızda;

Neşe taşar,
Sevgi yaşar
Saf kanımızda.

Biz hepimiz
Aşk dileriz
Sevgilimizden;

İstemeyiz
Çıkmağı biz
Mavi denizden.

Güçlü bilek,
Özlü yürek,
Hepsi de bizde;

Hür doğarız,
Hür yaşarız
Bir bu denizde.
YENER ÇAKI

söylentiler vardır. Bu yüzden idam olunmuştur.

Osmanlı büyük vezirlerinin en ünlülerinden olup Kanunî Sultan Süleyman, İkinci Selim ve Üçüncü Murad çağlarında 14 yıl sadrazamlık eden Boşnak Devşirmesi Sokullu Mehmet Paşanın sönük ve silik şahsiyeti de pek büyük mübalağa ile tar'he aksetmiştir. Devletin en parlak ve güçlü zamanında büyük vezirlik ettiği için o parlak ve güçlülükten kendisine de pay çıkarılmış olan bu Boşnak Devşirmesi ne bir askeri zafer, ne de mühim siyasi başarı göstermemiş, bütün sadrazamlığı boyunca daima pasif kalmış, aksine olarak şahsi düşmanı olan ikinci vezir Pertev Paşayı başarısızlığa uğratarak mahvetmek için, yüksek deniz kumandanları dururken kara kumandanlarının eline verdiği donanmanın İnebahtı savaşında bozguna uğramasına bilerek sebep olmakla Türklüğe ihanet etmiştir. Onun dâhiyane plânı diye gösterilen İdil-Don kanalı tasarısı ise kendisine değil, o devrin Türk münevverlerine aittir ve Sokulluyu bu işe zorlayan şey efkârı umumiyenin baskısıdır. Bununla beraber İdil-Don kanalı düşüncesinin şerefi bu Boşnağa verildiği halde tarihin hazin bir cilvesi olarak başarısızlıktan sorumlu gösterilenler başkalarıdır. Tıpkı gedik Ahmet Paşa gibi, Devşirme yeniçeri ocağını zaman zaman kıskırtarak padişaha kendi isteklerini zorla kabul ettiren sokullu, nihayet yine kendi ırkdaşı olan bir Boşnak tarafından öldürülerek sahneden uzaklaştırılmış ve bu işi hiç şüphe yok, onun iki yüzlü siyasetine daha fazla alet olmak istemiyen padişah tertip etmiştir.

Hırvat Devşirmesi olan Kuyucu Murad Paşa Anadolu'da Türklüğün kökünü kurutmak için ne yapmak lâzımsa hepsini yapmıştır. Celâli ayaklanmalarını bastırmak behanesiyle yüzbinlerce günahsız Türkü öldürtüp kuyulara doldurtmuştur. On altıncı asırdaki yüz bin Türkün yirminci asırda en aşağı iki milyon Türk olacağını düşünmek bu mel'un İslav'ın Türklüğe

yaptığı ihaneti apaçık gösterir. Celâli isyanını bastırmak hiç şüphesiz lâzımdı. Fakat bir isyan basılırken yalnız isyana katılanlar yokedilir. Onların akrabası, soyu sopu, hemşerisi, yerdeşi de birlikte öldürülmez. Kuyucu Murad, isyan bölgesindeki Türkleri ve Anadolu Türkünün hâlâ kaynağı olan Türkmenleri yığın halinde kırmıştır. Onda, bütün aşağılık ırklarda ve günümüzdeki bütün İslav'larda olduğu gibi bir kan dökme sadizmi vardı. Tarihlerin, bir marifetmiş gibi anlattıkları ve cellâdın bile öldürmeğe kıyamadığı ve kuyucuya kafa tuttuğu küçücük Türk çocuğunun bizzat bu hırvat tarafından boğulduğunu hikâye eden vaka bu sadizmin su götürmez tanığıdır. Bugünün Türkleri hiç şüphesiz kendilerine yapılan bu kıyıcılıkları unutmıyacaktır.

Devşirme vezirlerin bazıları memlekete hizmet etmiştir. Fakat bu hizmetlerin çoğu devletin en muhteşem çağında, işlerin makine düzgünlüğü ile işlediği zamanlarda olmuştur. Böyle zamanlarda onlar zaten hizmet etmeğe mecburdular. Ellerinden başka bir şey gelmezdi. Hizmet etmeseler, hattâ ihanet etseler bile bununla devleti sarsamazlardı. İncelemelerle Osmanlı tarihinin üzerine hakikatin işildiği yöneltildikçe, şimdiye kadar «iyi adam» sanılan bir çok Devşirmelerin daha, karşımıza kötü ve hain yüzleriyle çıkacakları muhakkaktır. Devşirmelerin arasında en müktedirlerinden biri diye tanılan Köprülü Mehmet Paşa bile, devlet düşmanlarını temizlerken kendi şahsi düşmanlarını da haksız yere yok etmekten çekinmeyen, böylelikle memleketi yüzlerce münevver ve kudretli insanın hizmetinden mahrum eden kan dökücü bir adamdır ve netice itibariyle, bir müddet sertlikle ayakta tutulan devlet, hakiki dayanağı olan seçkin kimselerden mahrum kaldığı için daha sonra hızla çöküntüye doğru gitmiştir.

ORKUN DERGİSİ YAZI İŞLERİ MÜDÜRLÜĞÜNE

Son günlerde bir hâdise dolayısıyla gazetelerde adı geçen, Istanbuldaki zengin müteahhit «Tanyu» ailesi ile, Ankaradaki yedi kişiden ibaret, felsefeci, hukukçu ve memur «Tanyu» ailesi arasında hiçbir akrabalık, yakınlık; hattâ tanışıklık olmadığını, keyfiyetin ancak basit bir soyadı benzemesinden ibaret bulunduğunu açıklamanızı Ankaradaki «Tanyu» ailesi adına saygı ile rica ederim.

9.XI.1950

Civicioğlu Hikmet Tanyu
Orta Okulda Öğretmen
Osmaniye

ORKUN DAN Sesler

ASRİ DİLENCİLİK

Yücel dergisi hakkındaki haber ve ilânları okuyor musunuz? Yayın vazifesini Büyük Doğu'ya bırakarak ortadan çekilecek ve yere düşmemesi için elde kalan nüshaları yakacaklarmış. Yaman tehdit! Acaba kendilerini âleme rahmet mi sanıyorlardı? Acaba millet kendilerini tutmuyor, sevmiyor, okumuyorsa suç milletin mi? Demek Türk milleti onların güttüğü fikri beğenmiyor. Demokrasiyi hazmetmiş olanlar için yapılacak şey beğenilmeyince susmaktır. Şuna buna târiz etmek değil, Yücel zaten daima hükümetten gördüğü yardımla yaşamıştı. Yardım kesilince mukadder sonuç kendiliğinden doğdu. Başkalarının duygu ve düşüncelerine saygı beslemiyerek kendi fikirlerini zorla kabul ettirmek isteyenlerin, fakat fikirlerinde gerçek bir değer bulunmayanların, asrî mutaassıpların âkibetine zavallı Yüceller ne güzel örnektir!

İKİ KISSA, BİR HİSSE!

Kuş beyinli yoldaşlarımıza

Birinci kıssa :

Stalin, 1918 de Trotsky için şöyle yazıyordu: «İşyanın bütün ameli teşkilât ve idaresi doğru-dan doğruya Petrograt sovyeti başkanı Trotsky Yoldaş'ın önderliği altında cereyan etmiştir. Garnizonun hemen Sovyete geçişini ve askeri ihtilâl komitesinin kat'i zaferini Parti herkes-ten ve her şeyden çok Trotsky Yoldaş'a borç-ludur.»

Aynı Stalin aynı Trotsky için 1938 de yayın-lanan parti tarihinde çömezlerine şunları yaz-dırdı:

«Trotsky, ihtilâlin düşmanlarındanır!»

İkinci kıssa :

1917 inkılâbının ilk zamanlarında bolşevik liderlerinden Kamenev'in Çarın gizli polisi ile ilgili olduğu hakkında söylentiler çıkarılmış, bunun üzerine Kamenev, Komünist Partisinden hakkında tahkikat yapılmasını bizzat istemişti. O sıralarda Stalin Kamenev'i şöyle müdafaa et-mişti;

«Denenmiş ihtilâl kavgacılarını önce Alman casusu olarak göstermeye çalıştılar. Buna mu-vaffak olamayınca şimdi de onları Çarın casu-

su olarak göstermeye çalışıyorlar. Bu suretle hayatlarını Çara karşı ihtilâl mücadelesi ile ge-çirmiş olanları Çarın uşakları yapmak istiyor-lar. Bütün bunlardaki siyasi hedef açıktır: Her ne bahasına olursa olsun Kamenev'i iskarta et-mek...»

Aynı Stalin, 1936 da Kamenev'i ölüme mah-kûm ettirmek için ona şu suçu yükledi: Davaya ihanet!..

Kazların dahi bir hisse alabilecekleri bu iki kıssayı bizim yoldaşlara sunuyoruz. Her ne ka-dar onların kaz kadar dahi akılları olmadığı muhakkak ise de belki kırkı bir araya gelip bir kuş beynine sahip olurlar da bu kıssalardan bir hisse çıkarabilirler diye..

YA ÖTEKİLER!..

Bir müddet önce Maltepedeki milyonluk çift-liğini işçilere bir sanatoryum yapılması için ar-mağan eden Süreyya Paşa, bu kere de Kadıköy-deki meşhur sinemasını Darüşşafakaya hediye etti!

Doğrusu yüksek ve yaşadığımız devrin üstün-de bir hamiyet.. İnsan, bu hamiyet karşısında ister istemez öteki zenginleri, hele ikinci dünya savaşının vurguncuları olan öteki ünlü şanlı zenginleri düşünüyor. Acaba onların millettten vurduklarından millete verilecek hiç bir şeyleri yok mu? Bu imkânsız.. O halde? Bu işin o hal-desi yok.. Ne yapalım? Bu ünlü şanlı zengin-ler de o meşhur servetlerini, bırakalım sırtla-rında bir kambur gibi, mezara götürsünler...

WALLACE

Bir vakitler Amerikanın 1 sayılı kızılı diye ün salmış olan Wallace, her nutkunda Sovyet Rusyayı över durur, dünyadaki bütün suçları batılılara yüklemeye kalkardı. Hattâ meşhur nutuklarından birinde «Rusya savaş istemiyor, aksine savaştan korkuyor. Rusyanın dünyaya tahakküm etmek fikri yoktur!» sözlerini söyle-mekten bile çekinmemişti.

Telgraflar aynı Wallace'ın şimdi Coronet der-gisinde Sovyetlerin aleyhinde şiddetli bir maka-le neşrettiğini bildiriyorlar. Eski 1 numaralı kı-zıl bu makalesinde şöyle diyor: «

«1948 senesine kadar Sovyet Rusya ile harbe müracaat etmeden barışçı bir anlaşmaya varmanın mümkün olduğunu sanıyordum. Fakat şimdi Sovyet Birliğinin harp istediğine tamamen inanmış bulunuyorum. Stalin'in arz ettiği tehdit Hitler'inkini geçmektedir!»

Hele şükür!.. Demek bir kör göz daha açıldı.. Biraz geç ama, ne yapalım?

Bizim meşhur sağırılarla meşhur körlerin dik-katlerine arz olunur!..

★ BAYRAMLAR

Bizde bayram mı ararsınız? Eskiden bildi-ğimiz şeker ve kurban bayramlarına ilâveten cumhuriyet bayramı, gençlik bayramı, millî hâkimiyet bayramı, dil bayramı, bilmem nereye çıkış, falan yerden geçiş bayramı, ağaç bayramı, dal bayramı; yaprak bayramı... Velhasıl bayram, bayram...

Bunlar arasında en meşhuru ve mühimi şüphesiz cumhuriyet bayramıdır. Yirmi şu kadar yıldan beri büyük törenler yapılmak suretiyle kutlanan cumhuriyet bayramı...

Bu cumhuriyet bayramı geçen 26 ıncı dönümüne kadar parlak merasim ve coşkun nutuklarla kutlanır dururdu. Fakat hiç düşünülmez veya düşünölmeye lüzum görölmezdi ki bu, nasıl bir cumhuriyet bayramıdır?

Artık her aklı başında insan kabul etmek zorundadır ki bugüne kadar kutlanıp duran cumhuriyet bayramları içinde tek hakiki cumhuriyet bayramı bu senekidir. Bundan önce 26 yıl balolarında yüz binlerce lira sarf ederek ve şerefe sarhoş olup kutlanan bayramlar cumhuriyet bayramları değil, sadece cumhuriyetin ilân bayramlarıdır!..

OKÇUOĞLU

★ 1944 DEN HÂTİRALAR

Müdafaa oturumları kalabalık oluyor; Türkçülük sanıklarının aile efradından ve korkusuz milliyetçi yüksek tahsil gençlerinden başka yüksek rütbeli askerî hâkimler de dinleyiciler arasında yer alıyorlardı.

İşte bu kalabalık oturumlardan biri... Sanıkların oturdukları etrafı kapalı yerin yan tarafındaki sırada yüksek rütbeli yedi sekiz askerî hâkim ve subay oturmakta... Oturum henüz açılmamış... Bu askerî hâkimlerden birisi bir aralık en kenarda oturan Dr. Hasan Ferit Cansever'e doğru eğilerek :

— Savcı ile çok çektiği söylenen Nejdet Sançar kim?

Diye sordu. Doktor, Sançar'ı gösterince, askerî hâkim yeniden sordu:

— Onun suçu ne?

Dr. Hasan Ferit Cansever gayet ciddi şu cevabı verdi:

— Annesiyle babası büyük bir kabahat işlemişler, onu Atsız'ın kardeşi olarak dünyaya getirmişler. O da yanlış, ağabeyisine bir kaç mektup yazmak günahını işlemiş!

Son müdafaa günü olan 2 şubat 1945 gününün akşamı askerî ceza evinde bir müsabaka tertip olundu. Bu, karar günün tahmin müsabakası idi. Dr. Hasan Ferit Cansever, birinci gelene verilmek üzere ortaya bir portakal koymuştu. Tahminler şu şekilde yapıldı :

Zeki Velidi Togan : 3 Nisan

Dr. H. Ferit Cansever : 26 Mart

Hüseyin Namık Orkun : 22 Mart

Atsız : 3 Nisan

Orhan Şaik Gökyay : 3, 5 Nisan

Nejdet Sançar : 16 Mart

Heybetullah İdil : 31 Mart

Dr. Tevetoglu Fethi : 26 Mart

İsmet Tümtürk : 2 Nisan

Alparslan Türkeş : 19 Mart

Sofuoğlu Zeki : 16 Nisan

Hamza Sadi Özbek : 20 Mart

Reha Oğuz Türkan : 23 Mart

Cemal Oğuz Öcal : 25 Mart

Hikmet Tanyu : 22 Mart

Fazıl Hisarcıklılar : 2 Nisan

Nurullah Barman : 21 Mart

Sait Bilgiç : 2 Nisan

Demircioğlu Cebbar Şenel : 26 Mart

Yusuf Kadıgil : 2 Nisan

Saim Bayrak : 2 Nisan

Muzaffer Eriş : 2 Nisan

Cihat Savaş Fer : 28 Mart

Fehiman Altan : 21 Mart

Kararın 29 Mart günü ilân olunacağı bildirilince, hiç kimsenin tahmininde isabet olmadığı anlaşıldı. Fakat en yakın tahmini bir gün farkla, o zaman mühendis talebesi olan Cihat Fer yapmıştı. Onun için müsabakanın galibi Cihat sayıldı. Ve Cihat Fer, kendisinin 4 yıl hapse mahkûm edildiğinin ilân olunacağı meşhur günü en iyi tahmin eden sanık(!) olarak kocaman portakalı âfiyetle (!) yedi!..

★
Askerî ceza evinde Türkçüler bütün gazeteleri olduğu gibi o sıralarda Moskoflar ve komünistler aleyhinde neşriyate başlamış olan Tanin gazetesini de okurlardı.

Tanin gazetesinin bir sual-cevap sütunu vardı. Burada meraklı şeyler yazılırdı. Bir gün bu sütunda Stalin'in sol kolunun anormal, sağ ayağının iki parmağının da bitişik olduğuna dair bir vazi çıktı. Bunu okuyan Neidet Sançar. vatağında kitaplarıyla başbaşa bulunan Zeki Velidi Togan'a :

— Hoca, baş yoldaşın ayağının iki parmağı bitişikmiş, biliyor musunuz?

diye seslendi. Zeki Velidi Beğ bilmediği cevabını verince Sançar lâtife olsun diye :

— Aşk olsun Hoca! İnsan o kadar zaman beraber bulunduğu herifin ayağının parmaklarını bilmez mi?

dedi. Zeki Velidi Beğ ciddiyetini hiç bozmadan:

— Nereden bileyim? Onunla hiç hamama girmedim ki! diyerek bütün odadakileri güldürdü.

★

Komünistlik ve Yalancılık

I

Yazan : ÇİFTÇİOĞLU NEJDET SANÇAR

Komünizmin bir takım ana unsurları vardır. Yalancılık bu ana unsurlar arasında müstesna bir mevki işgal eder. Komünistliğin otuz yılı aşan fiili tarihi incelenecek olursa, yalancılığın bu geri sistemde nasıl mühim bir mevki olduğu sayısız misallerle görülür.

Dünyanın her çağında ve her yerde yalanlar söylendiği muhakkaktır. Fakat kızıl ideolojiyi zafere ulaştırmak için, komünizmin is başına geçtiği tarihten bugüne kadar söylenmiş olan yalanlar, dünya kuruldu kurulalı söylenmiş olan yalanları fersah fersah geride bırakmıştır.

Gayenin vasıtayı meşru kıldığını ilân eden Makyeveli'den yüzlerce yıl sonra, komünizmin birinci diktatörü Lenin «her türlü hiyleye, kurnazlığa, kanunsuz yollara ve yalana baş vurmak lâzımdır» mealindeki sözü ile yalancılığın kızıl sistem için birinci derecede bir esas olduğunu belirtmiştir. Bu ahlâk dışı vasıtaların, komünist eserin başarılmaması için kullanılması gerektiğini söyleyen Lenin, bu suretle ortaya öyle bir esas koymuştur ki, bu esas otuz küsur yıldanberi en küstah yalanların en küçük bir utanma dahi duyulmadan insanlığın yüzüne kusulması şeklindeki eser ve neticelerini vermektedir.

Bugüne kadar insanlığa karşı söylenmiş yalanların en büyüklerinde bile bir insaf payı bulmak imkânı vardır. Komünist yalancılığa gelince, o, sınır bilmiyen bir yalancılıktır. En âdî hususlardan dünya capındaki meselelere kadar her şeyde alabildiğine yalan... İşte kızıl yalancılık budur. Onun içindir ki en solda sıfır bir kızıl meselâ kendisinin koyu bir milliyetçi olduğunu söylerken nasıl hiç bir utanma duymazsa, altında imzası bulunan devletler arası bir antlaşmayı önneyip geçmek suretiyle söze ve imzaya bir suçu beşliği kadar değer vermediğini gösteren komünist bir devlet adamı da bu hareketinde hiç bir şerefsizlik olduğunu düşünmek bile istemez.

Kremlinin kalbur üstü çömezlerinden olan ve hastalandıktan sonra Moskovaya giderek orada eceli (!) ile ölen meşhur Di-

mitrov Yoldaş, kızıl sistemin bu meşhur yalancılığı için «taktiğimizin bütün dönekliliklerinin ve zikzaklarının bir tek hedefi vardır: Dünya ihtilâli!» der. Yalnız moskoflu kızılların değil, bütün Kremlin kölelerinin bugün kara dediklerine yarın hiç sıkılmadan ak demekten çekinmemeleri, bir gün övdüklerine bir başka gün küfürler yağdırmaları işte hep bu dünya ihtilâlini yaratacak olan taktik icabıdır.

İngiltere ve Fransa Hitler'e karşı savaş açtıkları zaman, bütün kızıllar barış türkülleri söylüyor ve savaşı hiev ediyorlardı. Fakat Alman orduları Rusyaya yüklenince, dünyanın dört bir kösesindeki kızıl ağızlarından hiç düşmiyen barış türkülleri yerlerini bir anda savaş şarkılarına bıraktılar. Hitler ile Stalin'in dosluk(!) günlerinde dünya komünistleri, Alman aleyhtarı olduğundan dolayı, İngiliz İşçi Partisine durmadan saldıırırlardı. Aynı komünistler bir kaç yıl sonra aynı İşçi Partisini, Almanyanın parçalanmasına razı olmamakla suçlandırmaktan çekinmediler. Yunan komünistleri 1946 yılı sonlarında İngiltereye gidip bakanlar tarafından kabul olundukları vakit İngiliz hükûmetinin Yunanistana yaptığı yardımdan dolayı teşekkürlerini bildirmiştiler. Aynı yunan komünistleri bundan bir ay sonra İngiliz hükûmetini (yapmakta olduğu yardımdan dolayı) Yunanistan işlerine karışmakla suçlandırıldılar.

Meşhur taktiğin eseri olan bu yalancılık o kadar sınırsız bir yalancılıktır ki onunla kelimelerde, mânalarda, mefhumlarda karşılaşmak bile mümkündür. Yani kızıllar sadece olduklarından başka gözükmek, imzalarını ve sözlerini hiçe saymak veya tükürüklerini yalamaktan asla utanmamak suretiyle değil, kelimeler üzerinde bile yalancılık yapan eşsiz yalancılarıdır!..

Onların dilinde «demokrasi» nin mânası «komünizm» dir. Kızıl sözlükte «dost hükûmet» tâbiri «Kremlinin emrinde kukla hükûmet» demektir. «İleri unsurlar» vatan haini komünistler, «mürteci» ler komünizme karşı koyan bütün insanlardır. Komünizmin yayılmasına karşı tedbir almanın bu sözlükteki karşılığı «harp kısırtıcılığı»

dır. Kızıl sistemin yerleşmesini sağlamak için tedbirler almak ise «demokratik tedbirler almak» tır. Bu mâna ve kelime yalancılığının en iğrenç iki tezahürü «faşist» ve «tasfiye» sözleridir. Onların dilinde «faşist» komünisten gavrı herkes, «tasfiye» ise komünist olmayanların imhasıdır.

Komünizmin 1917 den bu yana olan fiili tarihi, işte bu sınırsız yalancılığın sayısız ve şaheser örnekleriyle doludur. Bunların en mühimlerinden bazılarını söyle bir hatırlamak, kızılların gayelerine erişinceye kadar insanlara, milletlere ve dünyaya karşı nasıl yalan söylediklerini toplu olarak bir kere daha görmüş olmak bakımından hiç de faydasız olmaz:

1 — Lenin, Almanlarla tek başına ne mütareke, ne de barış yapmayacağına dair andlaşma imzalamıştı. Fakat bu andlaşma ve andlaşmanın altındaki imzası, onun 15 Aralık 1917 de Almanlarla tek başına bir mütareke yapmasına engel olmadı. Komünizmin birinci diktatörü, andlaşmadaki imzasını hiçe saymak suretiyle saptığı şerefsizlik ve yalancılık yolunu sonradan «Sovyet hükümetini Alman orduları tarafından tahrip edilmekten kurtarmak!» gibi uydurma bir sebebe dayandırmak istemiş ve aynı sebebi behane ederek 3 Mart 1919 da yine tek başına Almanlarla bir de barış imzalamıştır.

2 — Komünistlerin ilk zamanlarına ait büyük yalanlarının en unutulmazlarından birisi İslâm âlemine karşı söylenmiş olanıdır. Bolşevikler Rusyada iş başına geçtikleri vakit durumlarını sağlamlaştırmak için «her türlü hiyleye, kurnazlığa, kanunsuz yollara ve yalana» baş vururlarken, Rusyada ve doğuda yaşayan büyük müslüman kütlelerini de kızıl yalan ağlarına düşürmeye çalışmaktan geri kalmadılar. Moskovada Türkçe olarak çıkardıkları Yeni Dünya gazetesinin 27 Nisan 1918 tarihli sayısında doğunun işçi ve köylü müslümanlarına seslenen bir beyanname yayınladılar. Bu beyannamenin altında «Halk Komiserleri Şurası Reisi: Lenin» ile «Millî İşler Halk Komiseri: Stalin» in imzaları bulunuyordu. Su satırlar o beyannamedendir:

«İstanbul işgali için mahlû' Çar tarafından vücade getirilmiş ve Kerensky ile tasdik

edilmiş hafi muahedelerin bundan sonra hükümsüz olduklarını ilân ederiz. Rusya Cumhuriyeti ve onun hükümeti olan Halk Komiserleri Şurası yabancı memleketlerin işgaline karşıdır. İstanbulun müslümanlar elinde kalması lâzımdır. Bunun gibi İranın taksimine ait muahedenin yıttığını beyan ederiz. Harekât-ı harbiyenin hitamını müteakıp İyrandan Rusyanın askeri çıkarılacak ve İranın mukadderatı kendi tasarrufunda kalıp ictimâli temin edilecektir. Kezalik Türkiyenin taksimine ve ondan Ermenistanın koparılmasına dair muahedenin de yıttığını ilân ederiz.

Arkadaşlar, kardaşlar!

Namuslu ve demokratik sulha karşı şehit ve cür'etkâr adımlarla gidelim. Biz kendi şiarımızda bütün dünyanın mazlum milletlerine hürriyet götürüyoruz.

Rusya müslümanları!

Şark müslümanları!

Sulh ve müsalemeti iade edecek olan bu yolda biz sizden muvafakat ve yardım bekliyoruz!»

Yabancı ülkelerin işgaline karşı oluş... İstanbulun islâmlara ait bulunduğu.. Türkiyenin ve İranın bağımsızlığı... Ermenistan işi... Ve nihayet milletlere hürriyet götürme.. Bu vaitlerle komünist Rusyanın otuz yıllık siyasetini şöyle bir karşılaştırmak, yalanların büyüklüğünü ve iğrençliğini anlamak için kâfidir. Mazlum milletlere götürülecek hürriyet ile Asya ve Avrupanın kızıl pençe altında inliyen milyonları, İstanbul meselesi ve Ermenistan dâvası ile Kremlinin Türkiyeden şu malûm istekleri; mustakil İran lâfı ve bu memlekete karşı bir vakitler oynanan kızıl oyunlar..

Uzun söze ne hacet!.. Bu vaitlerin altında imzası bulunan Stalin'in sovyet diktatörü olarak henüz hayatta bulunduğunu hatırlamak yetmez mi?

(Devam edecek)

ÇİFTÇİOĞLU NEJDET SANÇAR

T a a s s u p

Yazan : KAZGANOĞLU

Aşağı, yukarı kırk yıldanberi fikir hayatımızda sık, sık üzerinde durulmuş olan şeylerden birisi de hiç şüphesiz «Taassup» kelimesi ve onun ifade ettiği manadır. Tarihimizin son yıllarında, Taassup kadar hiç bir şey müteassibane bir istismara uğramamıştır.

Yanlış anlaşılmalara yer vermemek için, konuya girerken fikrin tarifini yapmak gerekecektir. Şu hâlde taassup ne demektir diye, bir soru sorulacak olursa ve bu arada lügata da bakılırsa taassubun, insanların ve cemiyetlerin sahip oldukları fikir, inanç ve itiyatları terk etmemek isteği ve bunları sonuna kadar, körü körüne inatla savunma hareketi olduğu görülür.

Birçok hâllerde bunun içine başka fikir ve kanaatlere düşman kesilmek ve onlara hayat hakkı tanımayarak tecavüzkâr olmak gibi vasıflar da karışır.

Bizde son zamanlara kadar taassup denince, genel olarak akla hep din taassubu gelmiştir. Hattâ bugün de taassup denince yine hatıra din taassubu gelmektedir. Esasen bunun böyle olması da tabiidir. Çünkü Türk milletinin kalkınma için son iki yüz elli yıl içerisinde giriştiği bütün yenilik hareketlerinde, din taassubu, cahil, muhteris ve hâ-n devlet ve din adamları tarafından aşılmaz birer engel olarak kullanılmıştır. Ayrıca otuz yıldan bu tarafa da hep din taassubu üzerinde durulmuş ve başka sahalardaki taassuplardan hiç bahsedilmemiştir. Mütefekkir geçiren birçok fikir simsarları, belirli menfaat ve maksatlar için bu konuyu, her şeye ve herkese karşı daima korkutucu bir silâh olarak kullandılar. Yurdun hür fikir hayatını baskı altında bulundurmak için, din taassubu düşmanlığı, ondan daha tehlikeli bir taassup haline getirildi. Halbuki kör bir taassup, hangi alanda olursa olsun, tehlikeli ve zararlıdır. Böyle bir taassup bulunan kafa ve ruhlarda, mutlaka karanlık vardır. Aydın bir zihniyetin baş vasıflarının ise, itidal ve aklı selim olduğu şüphe götürmez bir hakikattir.

Bizde zaman zaman, fikir ve kalem erbabı diye geçiren öyle kimseler ortaya çıkmıştır ki; bunlar kendilerinden başka türlü düşünenlere tahammül ve müsamaha etmek şöyle dursun, bu gibileri yoketmek için her türlü iftira ve tertiplere başvurmuşlardır. Elleri verilmiş olan resmî ve özel vasıtaları millete hizmet yo-

lunda kullanacakları yerde, bunları kendi menfaatları uğrunda millet menfaatlerine karşı kullanmışlardır. İçine düştükleri gaflet ve şuur-suzluk yüzünden, memlekette mânevî tethîşe yol açan, bir taassup yaratmışlardır. Eski softaların «din elden gitti. Şeriat elden gidiyor.» teraneleri yerine, bu gibilerin ellerinde, aynı ruhu taşıyan fakat, başka şekil ve renge bürünmüş olan klişeler ortaya çıktı.

Eğer milliyetçi yazılar yazılıyor veya milliyetçi hareketler yapılıyorsa, ve bu da onların kusurlarını açığa vurmakta ise, hemen taassupları faaliyete geçer ve, adı geçen yazı ve hareket sahiplerine, tam Moskova ağzı ile «Gardistler... Faşistler..» diye hücumlar başlar: Tek parti devrinde bulunulduğu, radyo ve basının da bunların dilini kullanmak zorunda kaldığı düşünülecek olursa, fecaatin büyüklüğü gayet kolay anlaşılır. Eğer, milletlerin mazileri, gelenekleri ve tarihleri ile yaşayabilecekleri, bunlardan mahrum kaldığı takdirde, köksüz ağaç gibi ölüme mahkûm bulunacağını yazanlar çıkarsa, bunlara da derhal aynı taassup, «geri kafalılar, inkılâp hainleri.» diye iftira kusan nefeslerini savurmaktan çekinmez. Bu durum karşısında fikir ve kanaatlerini belirtmek isteyenlerin, umumî efkârın huzuruna çıkmalarına da, müsaade edilmezdi. Vatandaş, kendisine mal edilen peşin hükümleri, yalan yanlış fikir ve kanaatleri, kendi isteği dışında olarak, yüklenmek mevkiindeydi. Nefsini savunmak ve sesini duyurmak imkânına sahip değildi.

İnsanlık ve bilhassa Türk milleti, kör taassuplar yüzünden çok büyük felâket ve ıztırlara uğramıştır. Fakat bunların yalnız ve yalnız dinî taassuplardan ileri geldiğini zannetmek hatadır. Uğranılan felâketler, gafillerin, hainlerin cehaletten faydalanarak, istismar için meydana koydukları her alandaki, her çeşit kör taassuplardan ileri gelmiştir. Bunun için, her çeşit mezhep, fikir ve parti softalarının her alanda, yaratmaya ve tahrik etmeye çalışacakları kör taassuplara karşı, Türk milletini uyarmak ve muafiyetli bulundurmak, temkinli ve mütevil her Türk aydınının baş vazifelerinden biridir.

KAZGANOĞLU

Türkelinin köy ve kasabaları : 4

Çamlık Köyü

Yazan : ORHAN YASAKCI

Kuşadası ilcesinin 20 Km. uzaklığında, dağları, tepeleri çam ağaçlarıyla süslü, havası son derece güzel; fakat maalesef içinde temiz ve güzel içme suyu bulunmayan bir köy: Çamlık..

Nüfusu 600 küsur. Ahalisi vaktiyle etraf dağlık köylerden gelme çeşitli insanlardan müteşkil. Nüfusun hemen hemen hepsi Türk. Köyde, Türkçe tam mânasıyla hâkim. Köylülerin kafasında milliyetçilik işlendiği takdirde, tam ifadesiyle mevcuttur. Onların benliği bir Türk hikâyesiyle galeyana getirilebilir. Hattâ, gözlerini sevinç gözyaşlarıyla doldurabilirsiniz.

Çamlık köyü İzmir-Aydın demiryolu üzerinde, en güzel bir mesiredir. İngiliz demiryolu şirketi zamanında burada yapılmış muhteşem binalara rastgelebilirsiniz. Hele köyün tam ortasında, etrafı çam ağaçlarıyla örtülmüş öyle bir bina mevcuttur, bugün istendiği takdirde, bir hastane yapılabilir. Bu bina (15) odaya maliktir. İngiliz şirketi zamanında içinde mükemmel havagazı ve elektrik teşkilâtı varmış. Bu tesis 1938-39 yıllarında Çamlık-Selçuk arasındaki tünel yapılırken «Aral» şirketi tarafından canlandırılmakla beraber, şimdi gene tam mânasıyla sönmüş bir vaziyettedir.

Köy halkı en çok, incircilik ve zeytincilikle meşgul olur. Az miktarda tütünçülük de mevcuttur.

Köyde insanın medenî ihtiyaçlarını karşılayabilecek her şey tamam. Köyün içinden bir söse geçmektedir. İzmir, Aydın, Muğla vesair yerlerden muntazam seferler yapılmaktadır. Şimdi bugünlerde Ortaklardan Selçuka kadar olan ve Çamlıktan geçen yol tam olarak tamir edilmekte ve bu suretle bu yol derdi de halledilmektedir.

Geçenlerde köy kahvesinde yalnız başıma otururken, bu köyün bir hastaneye ihtiyacı olduğunu, bu ihtiyacı karşılayacak binanın hazır olduğunu düşündüm de, bu işin halli için yapılan müteaddit müracaatların şimdiye kadar akim kalmasının ve bu suçların yalnız ve yalnız eski iktidara ait olduğu kanaatine vardım.

Çamlık, bu hakka her bakımdan haizdir. Çünkü: etrafında tam (6) tane daha köy var.

dır. Ve bu köylere merkezlik vazifesini yapmaktadır. Havası güzeldir, yukarda tekrar ettiğim gibi, çok münasip bir binaya maliktir. Suyu da temin edildiği takdirde, bu tesis mükemmel surette teşkil edilebilir. Köyün 3 Km. ötesinde bir su vardır ve boldur. Bu su getirildiği takdirde, köy su derdini atlatmış ve refaha kavuşmuş olur.

Şimdi her zaman konuşulan konu budur. Okuyucu ülküdaş arkadaşlara içimizi dökmekle haz duyarız.

Köyde bir ilkokul vardır. Beş sınıflıdır. 100 ü müteceviz öğrenci okumakla beraber, maalesef bir öğretmeni vardır; dolayısıyla çocuklar gayet boş yetişmektedir. İkinci bir öğretmen verilmediği gibi, vekil olarak çalışmak isteyen arkadaş da bir sürü engeller çıkarılmaktadır. Bu hususta Milli Eğitim Bakanlığının nazarlarını çekeriz.

İşte böyle asıl Türk evlâtlarının yaşadığı bu küçük köyün dertleri büyüktür: su derdi, öğretmen derdi, hastane derdi... Hiçbiri de halledilmiyecek kadar zor değil, yalnız meram olsa.. Hiç olmazsa, teker teker başlansa, öğretmen vekilliği için müracaat eden arkadaş bu yıllık bu görev verilse... Bu yapılırsa, tarihi daima şan ve şerefle dolmuş ve dolacak olan halis Türk evlâtlarının yaşadığı bu küçük muhitte, dertlere çare bulunacaktır, fikir teşekkül ettirilebilir...

Ben şuna kat'iyetle iman ettim ki, damarlarında Türk kanı taşıyan ve her fırsatta kanının asilliği yüzünden millî meselelerde sonsuz heyecan duyan ve gözleri yaşla dolan asıl Türk çocuklarını bilgisiz bırakmak haksızlıktır. Buna yeltenenlere, asil ve tertemiz tarihimiz cezasını verecektir.

Sözlerime bu seferlik bu kadarla son vermek istiyorum. Yegâne istegim :

«Bütün Türk gençlerinin bir çığ halinde birleşmesi ve Türkçülüğü idame ettirmek için, sonsuz bir gayret sarfederek, cihana nümune olabilesidir...»

ORHAN YASAKCI

Radyoda İngilizce dersi

Yazan : İHSAN CEMALİ

Radyoda İngilizce dersleri verilmesinin faydasını ve bu faydanın genişliğini anlayamıyorum. Dil öğrenmek isteyenlere kolaylık gösterilmek maksadı güdülüyorsa, diğer diller niçin ihmal edilmekte? Az tanınmış diller bir yana, İngilizce ayarında ve milletler arası şöhreti hazır dilleri öğrenenler için de ayrı saatlar koymak icap etmez miydi? Dil öğretimini İngilizceye inhisar ettirmekte bir sebep olmalı. Bu, en hafifi, bir propaganda olarak ele alınmışsa, milli bilgimiz üzerinde yaptığı zararlı tesir düşünülmemiş olacak.

Osmanlılığın soktuğu arapça ve farsçanın, Tanzimatçılığın eklediği fransızcanın dilimizdeki tahripleri meydandadır. Buna bir de Demokralığın ingilizcesini katmayalım.

Kaç yıldan beri dilimizi temizlemeyi değil, düzeltmeyi bile doğru dürüst başaramadık. İyi istek sahibi bir kaç Türkçü dilcinin doğru çalışmalarıyla adım adım ilerlemek mümkün olmuşsa da, bu, yetmez. Yeni bir dil istilâsının da önüne geçmek gerekir.

Bir zamanlar fransızcanın, koyu osmanlıca gibi, ikinci bir resmi dil haline geldiği daha unutulmamıştır, sanırım. Bir kaç sene evveline kadar umumî yerlerdeki, bilhassa Beyoğlunda, tabelâlarda, kapıların üzerindeki levhalar da türkçe sözlerin altına fransızca karşılıkları bana daima fransız müstemlekelerinin başşehirlerini hatırlatır. Oralarını görmemekle beraber sokaklarında aynı hallerle karşılaşılacağını tahmin ediyorum.

Fransızcanın yerine ingilizcenin tahta çıktığına bakılırsa, İslâmiyetten bu yana tarihimizi şu bölümlere ayırmak icap edecek: Arapça - Farsça devri, Fransızca devri, İngilizce devri...

Eli kalem tutanlarımızın bu edebî müstemlekecilikle savaşması zamanı gelmiştir.

Göze çarpmayan örtülü sokulmaların sonraları ne korkunç sonuçlar verdiği sayısız örneklerle gösterilebilir. Hindistan, bir ticaret

şirketinin alçakça çalışmalarıyla müstemleke haline getirilmedi mi? Arabistan, Aden kıyısına kurulan bir kömür deposunun genişletilip tahkimleştirilmesiyle Anayurttan koparılmadı mı? Bizi kuvvetle yenemiyenlerin baş vurdukları sinsi ve sabırlı silâhlar, aklı başında her türkün hatırlındadır. Safeviler, Anadoluyu, kılıçtan ziyade Siilikle fethetmek üzereydiler. Haşmetli çağlarımızda yüzümüze gülenlere bağışladığımız imtiyazlar, asırlar sonra karşımıza Kapitulasyon heyûlası olarak dikildi. Koskoca Garp asırlarca süren Ehli Saliplerle dağıtamadığı İslâmları ve kıramadığı Türk önderliğini, bir kaç sene içinde, Entelicans Servisle mağlup etti. Nihayet, en yenisi, can evimize göz diken Moskofun gayri içtimai ve gayri insanî felsefesinin yurdumuzda yaptığı maddî ve mânevî tahripler meydana dır.

Resmî bir müessese olan radyo, ingilizce öğreteceğine Türkçe konuşma ve yazma dersleri verse daha şuurlu hareket etmiş olur. Zira asırlardan beri bizimle beraber yaşayan azlıkların çoğu halâ türkçeyi bilmemekte, bilenler de (ihtimal kastı olarak) dilin bünyesini bozarak konuşmaktadır. Daha acısı, müslüman olduğu halde, türkçeyi askerlikte öğrenen (üçra köyüne dönünce belki tekrar unutan) vatandaşlar her halde pek çoktur.

Bilgi olarak ingilizceye duyulan ihtiyaca gelince, kitapçılarımız en müşkülpesentleri dahi tatmin edecek kadar çok ve çeşitli dil öğretim kitapları çıkarıp satmaktadır. Bütçesi dar olanlar içinse; kütüphaneler, okuma odaları sayılmıyacak kadar çoktur.

Sonuç, ibret ve ders alınmadığı takdirde, tarih, tarihlikten çıkar; masal olur. Hani koca Türk dilinin yazısı? Allah göstermesin, asırlar sonra tarih kitaplarında, vaktiyle türkler türkçe konuşurdu, denilirse ne olacak? Yazıyı unutturan gaflet, söze müsamaha mı edecek?

İHSAN CEMALİ

Biz Böyle İstiyoruz

Yaazn : REFET KÖRÜKLÜ

Günlerdir çölde susuzluktan dudakları çatlamış bir yudum suya hasret seraplar gören göl adamı kavruluşuyla; yıllardır aynı şekilde bu Millet; kendi kendini idare etmeye, Türk gibi konuşup, oturup, yemeye, giymeye, Türk

gibi Ahlak ve fazilet sahibi olduğunu göstermeye, velhasıl Türk olmaya, bu toprakların efendisi olduğunu haykırmaya hasret kalmıştır.

Kendisine «Hakimiyet, Milletindir» diyenler; hakimiyetin bilakayduşart kendilerinde olduğunu

bütün hareketleriyle ispat etmişlerdir. Milletin şimdilik en büyük tesellisi, kendisini bu şekilde istismar edenlerin, az da olsa, (Çünkü millet başka türlü tahayyül ediyordu) cezalarını bulmuş olmalarıdır.

Türkün en büyük vasfı, kendisine fenalık edenlerin amansız düşmanı olduğu gibi affetmesini de bilmesidir. Fakat kendisini çeyrek asırlık bir müddet içerisinde bu vaziyete sokanları asla affetmeyecektir. Türk huzura kavuşacağı günleri büyük bir feragatla beklemesini bilir.

Türk, kendi gibi düşünen şairinin

**Toplar patlasın ateşleri etrafa saçilsın
Dünyada ne bulduk ki ölümden de kaçilsın**

dediği gibi vakti geldiği zaman Vatanı için ölmesini;

Tekdir ile uslanmıyanın hakkı kötektir

demesini de bilir. O anın gelmesini bir mümin sabırla bekler.

Tarihi dolduran Türkün hasletleri burada bir kaç kelimeyle saymakla ifade edilmez. Biz mevzuumuza geçelim.

Yeni İktidarın son günlerde almış olduğu komünizmle mücadele kararı her Türkün kalbine bir nebzecek su serpmiştir. Bir nebzecek diyorum. Evet bir nebzecek, Çünkü, bir Türk ana rahmine düştüğü bir günden itibaren ölünceye kadar Moskof keferesi ve uşaklarıyla mücadele eder. Bu mücadeleye devletin de iştirakinin memnuniyetle karşılanacağı tabiidir.

Fakat devletin aşağıda temas edeceğimiz bazı hareketleri bizleri müteessir etmiştir.

1) Büyük Şair Mehmet Akifin

Süheda fıskırarak toprağı sıksın süheda

Dediği bu mukaddes topraklar üzerinde, bir engerek yılanı kadar zehirli, bir sırtlan kadar iğrenç olan Moskof uşaklarının af kanunundan istifade ederek hapislerinden çıkarılmaları, gi-decekleri yerlerde rahat durmıyarak her fırsattan istifade edip Türklük adına konuşacakları, aleyhimizde çalışacakları (Asla Humbaracının bugünkü vaziyeti) gün gibi aşikârken bu gibilere pasaport vererek istedikleri yerlere gitmelerinin sağlanmasını biz doğru bulmuyoruz.

2) Komünizmle mücadele esaslarını hazırlayacak komisyona, adını hürmetle andığımız Merhum Kenan Öner'in karşısında komünistleri himaye ettiği ispat edilen mahut sıfırı mudafaa etmekle mânen suçlu olan Bülent Nuri Esenin alınması, bizi derin tereddütlere sevk etmektedir.

Komünizme karşı tekrar «tavşana kaç, taziya tut» siyaseti güdülmesi tehlikesi karşısında hasasiyetinizin haklı görüleceğini umuyoruz.

Biz bu kimseler için Paris veya Romanın kurtuluş yerleri olmasını değil, cezalarını ihânet ettikleri ve etmek istedikleri bu topraklar içerisinde çekmelerini istiyoruz.

REFET KÖRÜKLÜ

KORE'DEN TÜRK SESLENİYOR

- Sayın Korg. İ. Hakkı Tunaboylu'ya -

Bir savaş olursa aziz yurdumun
İrkımla birlikte Ağrı'sındayız.
Dünyayı titreten şanlı ordumun
İçinde atların dorusundayız.

Bir sabah atları sürüp dört nala
Gaziler misâli sarınp ala
Hiç nefes almadan vermeden mola
O azgın Moskof'un korusundayız.

Geçmiş zamanların alınır hıncı
Bin düşmana bedel bir Türkün dinci
Kınından sıyrıp çelik kılıcı
Kurtlar gibi düşman sürüsündeyiz.

Şahlanan atlarla yurdunu gezip
Nerede kalkarsa başını ezip
Çakmak taşı ile postunu yüzüp
Yerlere serilen derisindeyiz.

Cenk aşkı, yurt aşkı, bizdeki heves
Ceddime götürür bizi her nefes
Ey düşman! çok oldun gayri sesi kes
Geliyoruz yolun yarısındayız.

Tibette yollara yaprak dökülmüş
Yaylâsına yabancı at çakılmış
Kellene susayan kılıç çekilmiş
Hazırlan ölüme sanma kındayız.

Biz savaş biriliz zorlu kışında
Belâlar açarız kalkan başında
Baltacı değiliz bu kez peşinde
Silâhlı Mançurya karşısındayız.

MEHMET ÇAKIRTAS

ÜLKÜDAŞLARLA BAŞBAŞA

Birkaç okuyucumuz yabancı kızlarla evlenmek hususundaki düşüncelerimizi sordular. Aleyhindeyiz Çünkü artık bir bilim konusu olan ırk bilgisine göre yabancı kanlarla karışmanın Türklüğü maddeten ve mânen bozduğuna inanıyoruz. Dokuz asır önce Anadoluyu aşan Türklerle bugünkülerin arasında - ve bugünkülerin aleyhine - olan fark yabancılarla karışmanın sonucudur. Evinde başka bir dille konuşan ve kendisinin Türkten ayrı bir ırka mensup olduğunu şuurunda yaşatan bir kıza evlenmek, yarın bahtiyarlığı bozulacak bir yuva kurmak ve iki milliyet arasında bocalıyacak çocuklar yetiştirmek demektir. Ülküdaşlarımız Türk kızlarıyla evlensinler. Türk kızları daha akıllı dürrüst ve daha güzeldir (Tabii istisnaları hesaba katmadan konuşuyoruz).

Bazı ülküdaşlarımız ayrı dergi çıkarmak istiyor ve fikrimizi soruyorlar. Bize kalırsa bu, enerji ve para israfı olur. Bu genç arkadaşlar bugün çıkan Türkçü dergilerden birine katılmakla daha doğru iş yapmış olurlar. Türkçüler az, fakat kuvvetli ve disiplinli birkaç mihrak etrafında toplanmalı ve lüzumsuz dağınıklıktan sakınmalıdır.

Başka ülküdaşlarımız da günlük havadislere niçin yer vermediğimizi soruyorlar. ORKUN'un yazıları 10 gün önce basımevne verildiğine göre buna imkân yoktur. Mühim meseleleri geç de olsa ele almakla gerekeni yaptığımızı sanıyoruz.

Boyacıoğlu Ragıp Beğ — Ankara : Biz bütün meseleleri Türklük ve Türkçülük bakımından ele almaktayız. Bahsettiğiniz şahıs bu bakımdan çok tenkidlere hak kazanmıştır. Zaman gelince bunları vesikaları ile ve tarafsız bir görüşle ele alacağız. O zaman mutlaka bize hak vereceksiniz.

Türkçüoğlu Timurlenk Bozkurt — VAN — Aziz ülküdaşımız heyecanınız gözlerimizi yaşarttı. Orkun'u yaymak ve okutmak için gösterdiğiniz gayreti unutmayacağız. Sağ olun. Önceleri az dergi göndermemizin sebebi itimat-sızlık değildir. Bu sebeple endişeleriniz yersizdir. Siz satışı temin ettikten sonra bizce artık bir mesele yoktur. İsteğiniz üzerine 100 dergi gönderilmiştir. Mecmua başında kendinize beş kuruş ayırdıktan sonra geri kalanını 8. sayıyı sattıktan sonra gönderiniz.

Şiirlerinizi aldık, daha mükemmel şiirlerinizi bekliyoruz. Selâmlar.

Mustafa Akın — ACIPAYAM — Orkun'un satışını artırmak ve mukaddes ülkümüzü yaymak hususunda ki arzunuzu memnurlukla karşıladık. Her sayı istediğiniz miktar dergi gönderilecektir.

ORKUN'UN İLÂN ŞARTLARI:

ORKUN diğer dergiler gibi ilân kabul eder. Yarım sayfanın bedeli 60 liradır, ve daha küçük ilânların bedeli buna göre hesaplanır. Diğer bütün dergi ve gazeteler gibi ORKUN ilânlarından ötürü mes'uliyet kabul etmez. Ancak diğer dergi ve gazetelerden iki noktada ayrılır: 1) Yalan olduğunu veya aldatıcı şekilde mübalâğalı olduğunu bildiğimiz ilânları basmıyacağız. 2) Zararlı şeylere, meselâ rakı ve sigaraya, ait ilânları da basmıyacağız. Hiç olmazsa bu kadarını yapmayı yürüdüğüümüz mefkûre yoluna karşı bir vicdan borcu sayıyoruz.

İŞİİ. MATBAASI — İSTANBUL

İdarehane :

9, Feyzullah Cad.

A. Maltepe

TÜRKÇÜLÜĞÜN ESASLARI

Milli Cephenin fikir ve ideoloji alanında en mühim bir kitabı, büyük mütefekkir Ziya Gök Alpin bu eserini 120 kuruşluk pul göndermekle tedarik edebilirsiniz. Adres : P. K. 353 — Ankara.